

Wintertest van de uitrusting

In het kader van “Veilig het water op” ([\(7\) VEILIG HET WATER OP \(recreatief kajak varen\)](#)) waren op zondag 2 februari 2025 de omstandigheden ideaal om voor mij persoonlijk, en de uitrusting, de grenzen en prestaties die ik voor mijzelf stel eens te testen.

Volgens windfinder zitten we voor zondagochtend om 10 u met een luchttemperatuur van 0°C en gevoelstemperatuur -3°C. De watertemperatuur (Schelde Rijn kanaal [Watertemperatuur - Rijkswaterstaat Waterinfo](#)) is rond de 6°C. Het zal wel zo iets geweest zijn.

De uitrusting is volledig de uitrusting die ik gebruik op solo tochtjes, dit om verrassingen te vermijden. Nieuw is de neopreen zwemcap (2.2 mm 7-12°C 1h), met een muts over. Die muts geeft warmte als ze droog is en wat verkoeling als ze nat is. Niks van gemerkt, het zal wel goed zijn dan. Ze opbergen kan altijd en ik heb nog wat alternatieve hoofddeksels binnen handbereik. Het is soms wat zoeken.

Een eerste probleem was dat ik het uiteinde van riempje om de halsafsluiting aan te spannen niet kon vinden (Peak droogpak met regelbare neopreen halssluiting). Normaal maak ik dat wat vrij vooraleer het droogpak aan te trekken maar dat was ik vergeten. Bij een solo tocht is dat terug uitkleden en opnieuw beginnen. Nu was er gelukkig nog een kajakker in de buurt die kon helpen. Ondertussen is dat opgelost door een trekklus aan het riemuiteinde te bevestigen. Het vertrek is aan de wildtrap aan het clublokaal.

De schaduwkant van de trap was spekglad door ijsvorming maar de trap aan de rechterkant (onderaan op de foto), die in de ochtendzon lag, was ijsvrij. Dus langs daar het water in.

Bedoeling was een technische start met zwemmend vertrek en inklimmen met hielhaak en enkele peddelfloat (een vaste 50N en een zelf opblaasbare 75N).

(archief foto – de grote wildtrap)

Zowel de vaste peddelfloat als een opgeblazen peddelfloat bleken onvoldoende vlottend vermogen te leveren om in te klimmen. Ik ben sinds de laatste test weer wat ouder en zwaarder geworden, en dat lijkt beide alsmaar sneller te gaan. En natuurlijk ook gebrek aan oefening. Helaas, het ouder worden gaat vanzelf, afvallen en meer oefenen niet. Voor volgende training voorzie ik een dubbele peddelfloat (125N) om dat ook eens te proberen. Ik heb twee enkele peddelfloats die voorzien zijn van ringen om koppeling mogelijk te maken. Ik steek daar een CO² restube in zodat ik een extra optie heb (zelfopblaasbaar). Wat ik bij het te water gaan om achter de kajak aan te peddelen (peddel zwemmen) direct gewaar werd was een verhoogd ademhalingsritme. Nochtans voelde ik geen kou, de hele oefening niet (van ong 1 u), onder het droogpak had ik een zware fleece “overall”, met daaronder thermoacril ondergoed. En neopreen handschoenen (Waterproof) die ook hun werk goed gedaan hebben. Ondanks een maat “te groot” (XL) en een rits bovenop de hand, was het toch nog wat gepruts om ze uit te krijgen. Droog gaat dat vanzelf. Maar geen spoor van gevoelloze vingers tijdens of na de oefening. Maar blijkbaar moest toch wat bijgestookt worden om de lichaamstemperatuur te handhaven. Om af te sluiten nog een klein ommetje gevaren, geen opmerkelijke ervaringen of bedenkingen. Als het inklimmen niet meer lukt zal dat weer een beperking opleveren, bv wat dicht bij de oever blijven en “groot water” vermijden maar zo ver zijn we nog niet. Voor mij is “groot water” alles wat groter is of lijkt dan het Veerse meer. Kwestie van een referentie te hebben. Al bij al was het een nuttige oefening.

Volgende oefendag voorzie ik op zondag 2 maart 10 aan AKKC als de omstandigheden het toelaten. Dat is voor een volgende “last minute”.

Archief foto – het clublokaal met de kademuur en wildtrap op de voorgrond

Paul

[AKKC](#)